

Abraomas pasiūlo savo sūnų Izaoką

***Pagrindinė eilutė: Abraomas pavadino tą vietą
Viešpačiu, kaip sakoma iki šios dienos:
"Viešpaties kalne bus aprūpinta".
Pradžios 22:14***

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
Pradžios 22:1-18***

Mūsų pagrindinė eilutė paimta iš vieno iš galingiausių ir dažniausiai aptariamų įvykių, užrašytų Biblijoje. Galima įsivaizduoti, kokią emocinę traumą patyrė Abraomas ir Izaokas - Abraomas dėl Dievo įsakymo paaukoti Izaoką kaip deginamąjį auką, o Izaokas dėl to, kad jo tėvas ketino jį nužudyti. Šiam reikšmingam Biblijos istorijos momentui ištirti parašyta daugybė aiškinimų. Tačiau ši karti istorija davė brangių vaisių - Abraomo pažado patvirtinimą. "Štai ką sako Viešpats: Aš prisiekiu savo vardu, kad tikrai tave palaiminsiu, nes tu man paklūsti ir neatstumi net savo sūnaus, savo vienintelio sūnaus. Tavo palikuonis padauginsiu nesuskaičiuojamai, kaip žvaigždės danguje ir smėlį ant jūros kranto. Tavo palikuonys

užkariaus savo priešų miestus. Per tavo palikuonis bus palaimintos visos žemės tautos - visa tai dėl to, kad tu man paklusai". Pradžios 22:16-18

Abraomo pasitikėjimas Dievu buvo didžiausias. Galbūt jis įtarė, kad Dievas nenorės, jog jis laikytųsi šio tikėjimo įrodymo. Apie tai byloja jo žinia jį lydėjusiems vyrams. Matydamas vietą, į kurią Dievas jį vedė paaukoti Izaoką: "Pasilikite čia su asilu", - sakė Abraomas tarnams. "Mes su berniuku keliausime šiek tiek toliau. Ten pagarbinsime, o paskui tuojau pat grįšime". (Pr 22, 5). Atkreipkite dėmesį, kad jis pasakė "mes", daugiskaita, "tuo pat grįšime".

Tėvui ir sūnui kylant į aukojimo vietą, "Izaokas kreipėsi į savo tėvą Abraomą ir tarė: 'Mano tėve! O jis atsakė: 'Štai aš, mano sūnau'. Tada jis tarė: "Žiūrėk, ugnis ir malkos, bet kur avinėlis deginamajai aukai? Abraomas atsakė: 'Mano sūnau, Dievas pats parūpins avinėlį deginamajai aukai'. Taip jie abu kartu nuėjo". Pradžios 22:7,8

Abraomas surišo Izaoką ir ketino jį nužudyti peiliu, kai Viešpaties angelas sulaukė jo ranką. Netoliese, erškėčiais apaugusiame krūmyne, buvo Dievo apvaizdos parūpintas avinas. Avino aukojimas

Izraelio palapinėje reiškė, kad Viešpats priima prieš tai paaukotą avinėlį ar jautį. Tai leidžia manyti, kad Dievas laikė Izaoko auką įvykdyta, o avinas reiškė, kad Jis ją priėmė. 9-13 eilutės

Abraomas tarė: "Mano sūnau, Dievas pats pasirūpins avinėliu". Viešpats pasirūpins ir, tiesą sakant, jau pasirūpino. "Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. Juk Dievas nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį tam, kad pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per Jį būtų išgelbėtas Jono 3, 16-17.

Iš tiesų Jėzus yra Dievo Avinėlis, kuris panaikina pasaulio nuodėmę ir atveria gyvybės vartus žmonių giminei atkurti. (Jn 1, 29) Tai yra Evangelijos žinios įkūnijimas, kaip pažymėjo apaštalas Paulius Laiške galatams. "Raštas, numatydamas, kad Dievas tikėjimu išteisins pagonis, iš anksto skelbė Evangeliją Abraomui, sakydamas: "Tavyje bus palaimintos visos tautos". Galatams 3,8